

tuba canit & fidicine. i. illo qui cum corda in cythara cantat ad funalē cereū a cena domum reuerti solitus ē nocturna celebracione et festiuitate in signē successum rei bellice testando. Quid intelligit autor p funalē cereum: dici potest q locū pprium in quo illam faciebat sollemnitatē: vel dicas q funalia dicuntē que intra ceram sūt: dicta a funibꝫ quos ante vsum papiri cera circundatos habuere maiores. Est ergo sensus q ante istū duellium ibat funalis cereus. i. funis cera circundatus accensus & ante funalē cereū pcedebant tibicine & fidicine. De his loquit̃ ysidorus libro secūdo etymologi arū ca° x. & libro xix. ca° iiii. Hanc autē sollemnitatē ideo faciebāt. Denocte quia nocte penos vicerat.

Nam papirius quidē. Deinde scribit exēplum papirii maximi qui cū triūphum bene republica gesta a senatu non impetrasset in mōte albano iniciū ipse triumphandi fecit: & ceteris postea exemplū dedit & p corona laurea que triūphantibus dabať cū alicui spectaculo interesset mirto vsus est. Notandū sicut tactū libro secūdo ca° de iure triūphandi: q p qualicunq; victoria non dabať triūphus. Hic vero papirius cū multa reipublice bene gessisset: & nihilominus triūphum a senatu nō impetrasset accepit coronā de mirto in mōte albano loco lauree corone. Et sic vt staret coronatꝫ Iste loco lauree mirto vtebať. Est enim mirtus arbor semp viridis dicta sic a mari: eo q sit litorea arbor vt dicit ysidorus libro decimo. viii etymologiaꝫ.

Item gay marii pene. Dicit q factum gay insolens vult narrare qui post iugurtinū cimbricūq; triumphum cantro semper potauit: quoniam liber pater deus vini ex asia inditū alias inclitum triūphum deducēs hoc genere poculi ferebať vsus: vt inter ipsum bantum vini eius victoriae quomodo liber habuerat suas victorias compararet. Notandū q cymbricū intelligimus flammigū triumphū qui dicuntē cymbri quasi imbrī. Nam imbrī fluūt: p cantharū vero intelligimꝫ